

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ετος Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 107

18 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 18

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προληρωσίᾳ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Παισικὴν ὁδοῦ: 12, διὰ τὰς Ἑσπέριας ὁδοῦ: 15 καὶ διὰ τὴν Ἐξωτερικὴν ὁδοῦ: 20.
Ἀγγελίσαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἕ ἑστίαν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΠΙΣΤΟΙΣ ΓΕΝΝΕΘΔΙΟΙΣ ΤΟΥ «ΑΣΤΕΟΣ»

ΤΟ ΑΣΤΥ εὐθυμον καὶ εὐχαρὶ χαιρετίζει τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτοῦ εἰσπερχόμενον ἤδη εἰς τὸ βὸν ἔτος. Σόφρον ἐν τῇ ὁδοῦ ἦν ἐγράφε, τὴν αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὑπόσχεται νὰ τηρήσῃ, διότι ἐλπίζει ὅτι εἶνε καταλληλοτέρα ἀπὸ πολλὰς ὁδοῦς, τὰς ὁποίας ἐγράψαν οἱ εἰδικοί τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπάλληλοι, εἰς βάρος τοῦ ταμείου τῆς ὑδοποιίας. Ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἐξακολουθήσῃ κυβερνῶν, ὁ κ. Δηληγιάννης θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ καὶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος θὰ ὑποβλήσῃ ἀμφοτέρους. Ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως θὰ παράγονται tableaux vivants, ἄτινα

ΤΟ ΑΣΤΥ

θὰ ἀπεικονίζῃ πιστῶς, ἄνευ οὐδεμιᾶς συμπαιδείας ἢ ἀντιπαθείας πρὸς τὸν ἐκ Μολάν ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴν. Ὁ κ. Πύργας θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Φοίβου καὶ Παραφοῦ, ὁ κ. Ἀνωιάδης νέας σκηνὰς δραματικὰς θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ κοινὸν καὶ ὁ κ. Κασσιμάτης ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς ἐκπλήξῃ διὰ νέας τινὲς θεωρίας ἀμερικανικῆς. Καὶ οὗτοι δὲν θὰ ἀποκλεισθῶσι τῶν στήλων τοῦ. Ἡ κυρία Ροζοῦ ἐλπίζομεν, ὅτι νέαν θὰ δείξῃ ζωὴν καὶ, τίς οἶδεν, ὁποίας ἄλλας ἐκπλήξεις θὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὸ μέλλον! Μετὰ τὴν συνεργασίαν τούτων καὶ τῶν ἄλλων παραδοξοτέρων τύπων τῆς κοινωνίας ἡμῶν, μετὰ τὴν ὑποσχραμένην συνεργασίαν τοῦ ἐπαρξιακοῦ τύπου

ΤΟ ΑΣΤΥ

πέποιθεν, ὅτι καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς ζωηρᾶς ὑποδοχῆς. Ἄξιοι μάλιστα τοῦτο, ἀφοῦ ὑπόσχεται νὰ διαχύσῃ παντοῦ ζωηρότητα καὶ εὐθυμίαν. Ἀποκαλυπτόμενον χαιρετίζει καὶ πάλιν τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητὰς αὐτοῦ, ἰδίως μάλιστα ἐκείνους, οἵτινες... προσπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν των.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καύσων ἀφόρητος!
Ἄδύνατον νὰ πιστεύσῃ κανεὶς, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον, πλεῖστοι δὲ θὰ ἠπατώντο, ἐὰν εὐτυχῶς πολλοὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν λόγιων δὲν ἐφρόντιζον νὰ διασπείρωσι τὰ ἡμερολόγια τῶν πανταχοῦ, ἐνσπείροντες συνάμα καὶ τὸν φόβον εἰς τοὺς τολμητικὰς συνδρομητὰς των. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὁ καιρὸς τοιοῦτοτρόπως, ἀφεύκτως ὁ κ. Δηληγιάννης θὰ κατευθυνθῇ καὶ πάλιν εἰς Κηφισίαν, ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος θὰ ἀπέλθῃ εἰς Βρωμολίμνην καὶ θὰ γίνῃ σκέψις ἕπως ἀναβληθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ὡστε δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι καὶ ὁ ἀφόρητος αὐτὸς καύσων ἔχει τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματά του.

*

Δὲν γνωρίζομεν ἂν προέρχεται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ, διότι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τηρεῖ ἀκαίριον καὶ ἔνοχον σιγὴν ὁ κ. Πύργας, γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι ἐπιπολάζει ὄστρακιά καὶ ὅτι προσβάλλει τὰ μικρὰ παιδιὰ μεθ'

ὄλας τὰς ἐναντίας διαβεβαιώσεις τῆς φίλης Καθημερινῆς. Καλὸν εἶνε ἡ Ἀστυνομία νὰ φροντίσῃ ὅπως τὴν ἐξοστρακίσῃ διότι θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην νὰ θρηνησῶμεν καὶ ἄλλα θύματα ἐκτὸς τοῦ μικροῦ Αἰῶνος.

*

Φοβερὸν διὰ τὸν κ. Τρικούπην καὶ τὸ ἰσοζύγιον. Ὁ Νέος Χρόνος τῆς Πετροπούλειος ἀναγγέλλει, ὅτι νέαι αἵρεσις ἀνεφάνη, ἐν Ρωσίᾳ νομιζομένη, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὄπαδοί τῆς δὲν πίνουν οὔτε κρασί, οὔτε καπνόν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέταξε τὸν ἐν Πετροπόλει πρεσβευτὴν ἡμῶν νὰ μάθῃ λεπτομερείας καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ καταστραφῇ ἡ αἵρεσις αὕτη.

*

Τί παράδοξα πράγματα συμβαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα! Ἄλλοι ἠσθάνθησαν ἀκατάσχετον ὄρεξιν διὰ τὴν Μαρωλάδα, ὁ κ. Δηληγιάννης προτιμᾷ παντὸς ἄλλου ποτοῦ τὴν σομάδα καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐθλίβῃ μέχρι θανάτου διὰ τὴν πνιγεῖσαν ἀγελάδα. Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ μόνον ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, ὅστις φρικωδῶς ἀποφεύγει τὴν σαπουνάδα.

ΤΩ. Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ,

ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΤΗΣ ΑΓΕΛΑΔΟΣ
"Αρ σοῦ ἐπίγ' ἡ ἀγελάς,
Πρωθυπουργέ μου, μὴ λυπήσαι·
Ποίμνας ἐσὺ ἔχεις πολλὰς
Κ' αἰώνιος ποιμὴν των εἶσαι.

*

Μένουν οἱ φίλοι σου πιστοὶ
Καὶ κάμνον ὑπὲρ σοῦ θυσίας
Κ' εἰν' ἰδικοί σου οἱ μαστοὶ
Οἱ πλοῦσιοι τῆς ἐξουσίας

*

"Αρ σοῦ ἐπίγ' ἡ ἀγελάς
Αἶνει καὶ δόξαζε τὸν Πλάστην·
Σοῦ ἀπομένει ἡ Ἑλλάς
Νὰ τὴν ἀμέλγῃ καθ' ἐκάστην

*

"Ω ἄρχων τῆς Ανατολῆς,
Τί θέλεις σὺ τὰς ἀγελάδας,
Σὺ ὁ δωρῶν εἰς βασιλεῖς
Ζωοπαρόχους Μαρωλάδας;

*

Σὺ, ἐν ἡμεῖς διὰ φωνῆς
Χαρᾶς ὁ εἶς καὶ ἄλλος πόλος
Τὴν δόξαν σου πῶς λησμονεῖς
Καὶ θέλεις νὰ φανῇς βουκόλος;

*

Παραίτα ταῦτα καὶ ἄργῶν
Φθάσε τὴν ἐδελειαν τροχάδην
Καὶ θες τῆς ποίμνης ἀρχηγόν
Τὸν κύριον Δημητριάδην.

Τσοπανάκος

— Διότι ἐσταύρωσε τὸν κόσμον καὶ τοῦ ἔπειρνε χρεῖματα.

*

Μετὰ τὰ ἐκ Κοπεγχάγης τηλεγραφήματα, θεωρεῖται πλέον βέβαιον, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἐβεβλιώθη πολὺ κατὰστραβὰ εἰρηνικὴ καὶ ἰλαροτάτη.

*

Ἐξ ὄλων τῶν δυνάμεων ἡ μόνη ἣτις σήμερον διατελεῖ εἰς κατάστασιν κρίσιμον καὶ ἐπικίνδυνον εἶνε ἡ Ἰταλία, διότι αὕτη μόνη εὐρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς Ἄβυσ... νίας.

*

Μία ἐρώτησις.
Πῶς θ' ἀποκαλῶνται οἱ νέοι μέτοχοι τῆς ἀνανεωθεῖσης ἐταιρίας τῆς λίμνης τοῦ Φαινεοῦ;
Ἀπάντησις: Fainéantis.

*

Ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, δὲν θ' ἀποπερατωθῇ τόσον ταχέως, ὅσον κατ' ἀρχὰς ἠλπίζετο, διότι ἀνεκαλύφθη νέον στρώμα σκληρᾶς γῆς, καθιστῶν δύσκολον τὴν ὄρυξήν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἀνακαθοῦσα αὕτην ἐταιρία ἀποσύρεται τοῦ ἔργου. Ὡστε ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἣτις κατ' ἀρχὰς ἦτο ἐπιχείρησις καταντᾷ ἐγχειρίσις.

*

Καὶ ἡ σημασία τοῦ ἔργου μετριάζεται πολὺ. Πρότερον ἦτο ἔργον ἐνδιαφέρον γενικῶς ὄλον τὸν κόσμον· τώρα ὅτε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας ἀναλαμβάνει ὁ κ. Μερικί, τὸ ἔργον προφανῶς μερικεύεται.

*

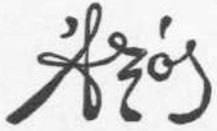
Ἀγαθὴ τύχη! Μετ' ὀλίγον πρόκειται ν' ἀποκτήσωμεν σιδηροδρόμους ὑπογείους, ὅπως τὸ Λονδίνον.
Τὴν κατασκευὴν αὐτῶν δικαιοματικῶς πρέπει ν' ἀναλάβῃ Ἑταιρία ἐκ ξένων.

*

Ἐν ἄκρον ζῶτον:
Νὰ καοῦν καὶ νὰ ξηρανοῦν τὰ ὀλίγα ἀπομείναντα ἐν Ἑλλάδι δάση νῦν, ὅτε διωρίσθη διευθυντὴς αὐτῶν ὁ κ. Χλωρός!

*

— Μὰ τί σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ δήμου Ἀθηναίων καὶ τῶν σκύλων, περὶ ὧν γίνεται τόσος λόγος;
— Πῶς δὲν ὑπάρχει! ὁ δήμος Ἀθηναίων εἶνε πάντοτε καταδικασμένος νὰ σκυλεύεται.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΩ. Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ, ΠΡΟΣ ΦΟΡΟ
Δραστής τοῦ Ἀέοντος... τῆς Χαιρωνείας
Γενικὸς ἐπόπτης τῶν καπνῶν... τῆς κεφαλῆ
Παιδαγωγὸς τῆς μικρᾶς... Ἀρκτου.
Κατασκευαστὴς κοντακίων... ἐκκλησιαστικῶν
Ἐπιδιορθωτὴς τῆς κλίμακος... τοῦ Ἰακώβ.
Διώκτης τῶν λύκων... τῶν τουφεκίων
Ἐκτελεστὴς διαθήκης τῆς Νεκρᾶς... θαλάσσι
Ἐκδότης ἐνταλμάτων συλλήψεως... τοῦ Πρι

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΒΟΥΛΗ

Συγγέρεται μετ' οὐ πολλὴ
ἢ ἐνυπόμοτος Βουλῆ
τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων.
"Αχ! στέγη, στέγη εὐαγῆς
εὐρὴ καὶ πάλιν τρόπος
ἔσθ' ὄλων νὰ διαρραγῆς.

ΒΕΝΕΡΙΑΣ

Καὶ τὰς ἐσπέρας του περᾷ
μετὰ τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν
καὶ λέγουν, ὅτι μετ' αὐτῶν
εἶν' ἕλος ἔρωσ καὶ χαρά.

—

Ὁ ἔρωσ — τί ρομίζετε;
πληγόνει μὲ λεπιδιον,
αὐτὸς πληρ ἀερίζεται
μ' αὐστριακὸν ριπίδιον.

ΚΑΙΝΙΚΗ

"Εριδα ἔχουν γενικὴν
οἱ προσφιλεῖς μας φοιτηταί,
ὅτι διδάσκουν κλειτικὴν
δύο μαζὴ καθηγηταί.

—

Κατὰ τὴν γνώμην φοιτητοῦ,
καὶ ἡ δική μας συμφωνεῖ:
— θέλουν νὰ δείκουν δι' αὐτοῦ
πῶς εἶνε καὶ οἱ δύο κλεινοί.

ΞΙΔΗΣΙΣ

Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε . . . σπουδαῖον γεγονός, καὶ τοῦτο πάλιν ἔστω πρὸς γνώσιν καθενὸς, ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε . . . καλῶς νὰ μᾶς ὀρίση καὶ μὲ γλυκειαῖς κουβένταις νὰ μᾶς καλοκαρδίση. Καλῶς νὰ τὸν ἰδοῦμε περὶ καὶ καθβαλάρη μὲ ὅλη τὴν δροσιά του, μὲ ὅλη του τὴ χάρι.

Τὶ νὰ τοῦ 'πῶ ἀλήθεια νὰ τὸν καλοκαρδίσω ; τόσα τοῦ ἔγω φάλη γιὰ τοῦτα τὰ ταξείδια, ποῦ ἐν μὲ τέτοια πάλι τὴ λύρα μου κουρδίσω φοβοῦμαι μὴν τοῦ φάλω τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Δὲν ἔμεινε τραγοῦδι ποῦ νὰ μὴν τόχω 'πῆ γι' αὐτὸν τὸν βασιλῆᾶ μας, γι' αὐτὸν τὸν τσελεπή.

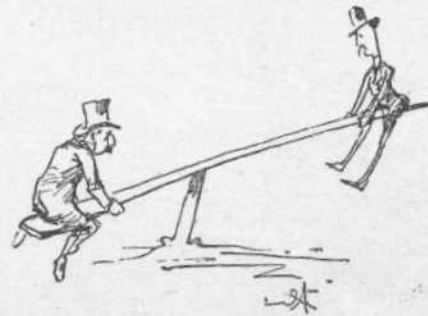
Δὲν θέλω πιά νὰ γράψω γιὰ τοῦτον μιὰ γραμμὴ καθὼς καὶ ὅσα εἶπε 'στῶν Φράγκων τῆς Αὔλαις, μὰ πάλι θὰ μοῦ 'ποῦνε καμπόσοι « ἄς νὰ μὴ ! ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε καὶ σὺ δὲν μᾶς τὸ λές ; Ὁ βασιλεὺς ἐκ τόπων μᾶς ἦλθεν ἀπωτάτων καὶ σὺ περὶ ἀνέμων μᾶς γράφεις καὶ ὕδατων ; »

'Στὸ "Ἀστυ τῆς Παλλάδος σὰν ἔργεται κάνεις ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, τῶν Ἀθησῶν τα φύλλα τὸ γράφουν ἐν τῷ ἄμα καὶ γίνεται μεγάλη περὶ αὐτοῦ ρεκλάμα, καὶ οὕτω πῶς μανθάνει ὁ τάδεσ καὶ ὁ δεῖνας πῶς ἦλθε πάλι κάποιος ἢ κάποια 'στὰς Ἀθήνας.

Καὶ σταν ἐπιστρέψη ὁ βασιλεὺς Ἑλλήνων μαζὶ μὲ τὰς κυρίας τῆς ὑψηλῆς τιμῆς, χωρὶς τὸν Σαπουνηζάκη, χωρὶς τὸν Κωνστατῖνον, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ γράψωμεν κι' ἐμεῖς ; Δὲν πρέπει τίτοιο πρᾶγμα ὁ κόσμος νὰ τὸ ξέρη καὶ γιὰ τὸν ἐρχομὸ του νὰ γίνη νταραβέρι ;

Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθεν . . . αὐτὸ μᾶς φθάνει μόνον, τὰ δ' ἄλλα θὰ τὰρίσω καὶ θὰ τὰ παρατρέξω . . . ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε κι' ἐκάθισε 'στὸν θρόνον, καὶ τοῦτο ἄς τὸ μάθουν οἱ μέσα καὶ οἱ ἔξω. Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε . . . καλῶς νὰ μᾶς ὀρίση, κι' εἶθε νὰ φύγη πάλι καὶ νὰ ξαναγυρίση.

Λοῦρη

Τ
γνώ-
εγά
ἐλπ
εἶδι
ποιῆ
τόν
'Ἐκ

θὰ ἀπειν
ἐκ Μολ
τὴν ἔκδο
δραματι
μὴ μᾶς
ἀποκλει
δείξη γ
μέλλοι
τύπων
χιακοῦ

πέποιθε
χῆς.
καὶ ε
καὶ σ
τὴν σι

DEVEAUX (EMILE)

λενοὶ τῆς δημοσιεύσεως εἰκόμων καὶ βιογραφῶν τῶν διευθυν-
Τραπεζῶν καὶ ἄλλων Ἑταιριῶν, αἰτινες ἐπιδρῶσιν εἰς τὸ
καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἠλπίζομεν νὰ μὴ περιορισθῶμεν μό-
νᾳ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τοιαῦτα καταστήματα, ἀλλὰ νὰ πα-
νε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τι πλείοτερον. Τὰς ἐλπίδας
εἰσὶν πραγματοποιούμεν σήμερον, δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα
βιογραφίαν τοῦ κ. Emile Deveaux, διευθυντοῦ τῆς ἐν Κων-
σταντινῶν Ἀυτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς.

Κύριος Emile Deveaux ἐγεννήθη ἐν Ρερίκουετς τῆς Γαλλίας
τὸ 1838. Ἐξεπαιδεύθη ἐν Παρισίαις, ἐνθα ἐγένετο διδάκτωρ
οικονομικῆς, προσληθεὶς ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονο-
μικῶν τῆς Γαλλίας. Ἐκτιμώμενος μεγάλως διὰ τὴν θαλασσίαν του
ἐκ τῆς καὶ τὴν περὶ τὰ οικονομολογικὰ δεινότητά του, ἀπεστάλη
ἡμεῖς Κυβερνήσεώς του εἰς Ἰταλίαν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογα-
φῶν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1859
ἐπεβραβεύθη τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν μὲ εἰδικὴν ἀποστολήν. Κατὰ τὸ 1861 ὁ κύριος Deveaux
ἠνῆλθεν εἰς Γαλλίαν, ὅπου διετέλεσεν ἐκ νέου ἐπιθεωρητὴς τῶν
Ὀικονομικῶν τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ 1866. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύ-
την ἐξήτηθη εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν Ἀυτοκρατορικὴν Ὀθω-
μανικὴν Τράπεζαν, ὅπου διορίσθη ἀκολούθως εἰς τὸν διευθυντῶν.
Ὁ κύριος Emile Deveaux μόλις ἦγε τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας του ὅ-
τε ἐφθασεν εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν. Αἱ ὑπηρεσίαι δὲ τὰς ὅ-
τε παρέσχεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἐν Ἑυρώπῃ καθίδρυμα, ὡς καὶ
ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, εἰσι γνωστὰ εἰς πάντα τὸν οικονομολο-
γικὸν κῆρυξ τῆς Ἑυρώπης, ἐνθα θεωρεῖται εἰς τὸν διαπρεπεστέρων
καρωπαικῶν οικονομολόγων. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ἐν-
διαφέρει εἶνε ὁ ἔριος αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὸ ἑλ-
ληνικὸν ἔθνος. Ἐνεκα τῶν γενναιοδωριῶν αὐτοῦ πρὸς σχολεῖα συλ-
λογοῦς καὶ ἄλλα ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐερ-
γὴς αὐτῶν. Πολλὰ Κυβερνήσεις ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ Μεγαλοσταύ-
ρου, ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ παραστῆ-
των Ταξιαρχῶν.

ΦΟΛΙΑ

... να επιδείξει και η παρελθούσα εβδομάς δύο μεγεγεγονότα: τὴν ἀφίξιν τῆς Β. Οικογενείας καὶ τὴν ἀφίξιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ἀφίξις ἐγένετο ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιδείξεως καὶ ἀνευ θορύβου, ὥστε ἄκοντες ἀνεμνήμεν τὸ τοῦ Αἰσωπίου μῦθου. «Οὐδ' ὅταν ἦλθεσ ἔργων, ἂν μέρης μελήσει μοι».

Ἡ δὲ νὰ σὰς εἰπωμεν περὶ τῆς Βουλῆς. Ἡ ἡμερησία διάταξις τίς εἶνε γνωστὴ ἐκ τῶν προτέ-
 «Ο κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ὑποβάλλῃ φορολογικὰ νομο-
 — καὶ δικαίως, ἀφοῦ ἔχει νὰ κάμῃ μὲ βουλῆν — φ-
 — πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου, τὸ ὅποιον τὸ προ-
 — εἶδος θὰ εἶνε ἀφυσικόν, οἱ ἄλλοι θὰ ψέγουν τὰ νομο-
 — τὸν δ', καὶ ἢ θὰ μείνῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἢ θὰ
 — Ἐκ τὸ πότε θὰ ἔχωμεν διὰ λύσιν τῆς Βουλῆς. Τὴν ἰδέαν
 — αἰτίας οὐλοσχεροῦς λήξεως τῶν πολιτικῶν πραγ-
 — εἶχομεν πρὸ πολλοῦ ὑπ' ὄψει.

ὅλα ἄ:
 ἐκ Μ
 τὴν ἐί
 δραμ
 μὴ ἰ
 ἀποκ
 Βίσμαρκ.

... δεῖξιν ἀνταποκρίσει τοῦ Βυζαντινοῦ *Neologon* ἐξ Ἀθηῶν
 μελλ
 τύπου
 χιακού; Σειρηά καὶ Δευκή. Μετὰ τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι
 εἶς ἔχει ἐναντίαν ἰδέαν περὶ τῆς ἐκ Δευκισθίου κα-
 — πεσκευῆς τοῦ κ. Τρικούπη. Τοιοῦτον λοιπὸν τεκεκὲν πα-
 χεῖτομεν εἰς τοὺς ἀρμόδιους πρὸς κατὰλληλον χρῆσιν.

... Μὰς ἤρεσε πολὺ ἡ τάξις μετὰ τῆς ὁποίας διεξήχθησαν
 ἐκλογαὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Μόλις ἐφρονεῦθησαν πεντήκοντα
 ἰ ἐπληρώθησαν τριπλάσιοι. Ἐγένετο πρότασις ὑπὸ τι-
 — δυνάμεως πρὸς λύσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος, ὅ-
 — κατὰ μῆνα γίνωνται ἐκλογαὶ ἐν Βουλγαρίᾳ.

... Ἡ μόνη ἐφημερίς, ἥτις ἐγράψεν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡ-
 — τῆς *Μεταπολίτευσεως*, ἡ ὁποία ἦτο χθές, εἶνε ἡ *Κα-
 — ημερινή*. Ὅστε ἡ ἐφημερίς αὕτη δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι
 — ἐν ἀνήκει οὐτε εἰς τὴν συμπολίτευσιν, οὔτε εἰς τὴν ἀν-
 — πολίτευσιν, ἀλλ' εἰς τὴν... *Μεταπολίτευσιν*.

... Ἐν Γαλλίᾳ τὸ σκανδαλωδέστερον ζήτημα εἶνε τὸ τῶν
 ἐκ τ
 κρασῆμων, τὰ ὅποια ἐπρομήθεον ὁ Καρφέλ, ὁ Ἀντλῶ
 — καὶ Σα. Ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτετο ἡ σταυροφορία αὕτη βε-
 — βαίως ἐντός ὀλίγου ἤθελον *ἔλατληθῆ* ὅλα τὰ παράσημα
 — τοῦ γαλλικοῦ Κράτους.

... Καὶ ἐν λογοπαίγιον διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἔχομεν ἀξιώ-
 — ψις
 — σεις, ἀλλὰ τὸ ὅποιον εἶνε πολὺ καλλίτερον ἀπὸ τὰ λογο-
 — παίγια τοῦ *Αἰῶρος*.
 — Ὁ μόνος ὅστις πρέπει ν' ἀντλή θάρρος διὰ τὰς δυστυ-
 — χίας του εἶνε βεβαίως ὁ στρατηγὸς Ἀντλῶ.

καὶ
 ἔνο
 λά!

Αζενόισα

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ

1
 Ὁ ἔρωσ ποῦχω *· τὴν καρδίαν μὲ τὴ γὰρ μοιάζει . . .
 Ὃταν σιμά σου κάθωμαι καὶ μὲ κωτῆς μὲ νάζι
 ἔχω χαρὰς ποῦ δὲν χωρῶν *· τὸν κόσμον ἐδῶ κάτω
 καὶ ὁ ἔρωσ μου μοσχοβολᾷ μὲς ἔς τὴν τραλὴν χαρὰ του.
 Μὰ καὶ ὅταν μείνω μοναχὸς καὶ μέρης μακριὰ μου
 καὶ ἀπὸ τῆ λύπη μου κυλοῦν βροχὴ τὰ δάκρυά μου
 καὶ νοιώθω μὲς ἔς τὰ στήθη μου τοῦ πόνου καρδιοκτύπι
 πάλι μυρίζει ὁ ἔρωσ μου μὲς ἔς τὴν πολλὴν του λύπη.
 *Ἐστὶ ἡ γὰρ τὰ ἢ φτωγὴ — ἡκείνη καὶ ἀνισμένη
 καὶ μαρμαμένη καὶ ἐστὶ μοσχοβολᾷ ἢ καυμένη.

2
 Τὸ δροσερὸ φθινόπωρον ξανάρχεται καὶ πάλι
 καὶ ἡ φύσις ὅλη γύρω μας παίρνει καινούργια κάλλη.
 Τὶ ὄμορφα ποῦ περτύνει τὰ φύλλα μαρμαμένα
 σὰν τῆς ζωῆς τὰ ὄνειρα ποῦ σβῶνον! ἕνα - ἕνα,
 καὶ ὁ οὐρανὸς ὅπου τῆς γῆς τὸ μαρμαρὸς κωτᾶζει
 Πενθίῃται γὰρ γὰρ τῆς καὶ γύρω συννεφιάζει . . .
 *Ἄχ! Ἐλα μαυρομάτα μου ἔς τὸ ἴσιο μονοπάτι
 ποῦνε ἢ πέτριαι πράσιναί καὶ μ' αὐτὸ ἢ γῆ γματῆ.
 ὅπου ἔς τοῦ πεύκου τὸ κλαδί πουλᾷ χροσπηλοῦνε
 καὶ ὄλοω προσμένουν τὴ βροχὴ καὶ γλυκοκαταδόσυν.

Ἄχ! Ἐλα μαυρομάτα μου — πιανμένοι ἀπὸ τὸ χέρι
 θεὸ νὰ περῶσιν μαζὶ τ' ἀνοστρωμένα μέρη
 καὶ ἐνὸς φηλὰ τὰ σύννεφα τὸν ἥλιο θὰ σκεπάζουν
 τὰ μάτια σου ἀστερόφωτα θὰ μὲ γλυκοκωτᾶζουν
 καὶ εὐγενικὸ χομόγέλο τὰ χεῖλιά σου ἔντομα
 θὰ λένε λόγια ἀτέλειωτα καὶ λόγια ἐρωτευμένα.
 Κ' ἐγὼ . . . ἐγὼ τὸ χέρι μου ἔς τὸ χέρι σου ὁ ἀπλόων
 καὶ θὰ τῆς πύργου νὰ πονῆς καὶ θὰ ξεχνᾷς τὸν πόνο,
 καὶ θὰ κηλεύῃ ὁ οὐρανὸς, καὶ γὰρ νὰ μὰς φοβίση,
 μέσα ἔς τὰς τόσας μας χαρὰς φιλὴ βροχῆ ὁ ἀρχιστ
 καὶ μετὰ μὲ γέλια καὶ φωνὰς θὰ φύγομε τρεγᾶτοι
 μέσα ἔς τὴν ὀμορφὴν σπηλῆν ποῦνε δροσιὰ γεμάτη
 καὶ ἔκει κλεισμένοι μόνον μὰς ἔς ἐρωτικὰ σκοτάδια
 χιλία φιλὰ ὁ ἀρχιστ καὶ χιλία ἀγάπης χάδια.
 τόσων ποῦ θὰ ξεχῶσιν τὴν ὥρην ποῦ θὰ φεύγῃ,
 καὶ ἐνὸς θὰ παύσῃ καὶ ἡ βροχὴ καὶ ὁ ἥλιος θάχῃ ἔσγει
 καὶ θὰ ξεράνῃ τὰ κλαδιά καὶ τὸ βρεγμένο γῶμα,
 ἔμετς θεὸ νὰ νομίζωμε πὼς ἔξω βρέχει ἀκόμα.

Γιουδισι

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΠΟΔΑΙΟΤΗΤΟΣ

— Ὃπου καὶ ἐν σταθῶνιν πλεῖστα ὅσα καλὰ ἀκούομεν περὶ τοῦ δια-
 — κειμένου ἱατροῦ κ. Ρεκάμα. Ὅλγοι τῶνον ἐπιστήμονες ἐργάζονται, εἰς
 ὁ ἀνοστίμα φίλος μου, ἀθροῖσος.
 — Ἐπανήθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ γνωστὸς εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον κ. Πι-
 — σπρίγκος προμηθευτὴς μύρια ὅσα κομψοτεχνήματα διὰ κυρίας.
 — Ὁ κ. Ἀντ. Ν. Νάκος, ὡς ἀντιπρόσωπος τραπεζικῶν οἰκῶν τῆς
 Εὐρώπης, ὑπέβαλε προτάσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ μύλων καὶ ἀνεμομύλων.
 — Μικρὰ δόννησις σεισμοῦ ἔλαβε χώραν εἰς Παραφῶραν διαρκήσασα κατὰ
 — τοὺς ἐκεῖ ἐιδῆμονας 1/8 δευτερόλεπτον, εὐτυχῶς οὐδεμία ζημία ἐπέληθεν.
 — Χθὲς κατέπευσεν εἰς Τροιζῆνα ἀλευτική Σπυράντσα, προσερχομένη
 ἐκ Νεαπόλεως, ὅπως τελίση τὴν νεννομιένην κάθαρσιν.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς *Ἀληθείας* τῆς Τήνου:
 *Χεῖρ τῆ χειρὶ καθαρῆται λέγει ἀρχαῖον σοφὸν λόγιον.
 Αἱ ἐφημερίδες δὲν δύνανται ἢ διὰ τῶν ἐφημερίδων νὰ ἀπο-
 — βάλωσι τοὺς ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀντεκλήσει ἀποκτωμέ-
 — νους ρύπους. Τὸ πᾶν ἔχει ἀνάγκην τοῦ παντὸς ἐν τῷ κόσμῳ
 τούτῳ. Τῷ πᾶν ὀφείλει νὰ ἔχῃ συναισθησὴν τῆς αὐτοῦ ἀ-
 — δυναμίας πρὸς αὐθυπαρξίαν, ἀνομολογοῦν τὸ ὑπέροχον τῆς
 ἀλληλοδοθηθείας ἐν παντί καὶ πάντοτε.

Ἐκ τοῦ *Ἠλέγχου* τοῦ Πύργου:
 *Ὅ,τι κατόρθωσεν ὁ Πάππας, ὅ,τι δὲν κατόρθωσεν ὁ
 Μέγας Ναπολέων, θὰ κατορθώσῃ ὁ κ. Τρικούπης;

Ἐκ τῆς *Ψαλίδος* τῶν Τρικάλων:
 Τὸ ἈΣΤΥ θὰ κάμῃ φρόνιμα ν' ἀλλάξῃ τὸν Τρικαλινοῦ
 ῥακосуλλέκτη (πατσάβουρλαρ) καθὼς καὶ ἔκείνον ποῦ ἔχει
 ἔς τὴν Ἀθήναι γὰρ νὰ τοποθετῇ τὰ ῥάκη ἔς τῆς ἀποθήκαις
 τῆς διαμετακομισεῶς του γιὰ τὸ ῥάκη, ἔκείνος, ἔκείνος
 δε τοῦ τὰ τοποθετῇ ἔς τὴν Ἀθήναι ἔς τῆς ἀποθήκαις τῆς
 διαμετακομισεῶς του, ἀπὸ τὴν πολλὴ ἐμπιστοσύνη ποῦ
 ἐνεῖ ἔς τὸν Τρικαλινοῦ ῥακосуλλέκτη, δὲν ἀνοίγει τὰ
 ἀτρίατου, ἀλλὰ τοποθετεῖ ὅπως τοῦ τὰ στέλνει.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:
 *Τὸ ἀξίωμα ὅσα δίνει
 Στὴν ἐπόλησιν ἐνοῦ,
 Μόνη λείψη τὸν ἀρίνη
 Μὲς τὸ πλῆθος τοῦ κοινού.»
 *Τὸ προτέρημα χαρίζει
 Ἀναφαίρητη τιμῇ,
 Καὶ τὸν κάνει νὰ ἀρχήσῃ,
 Καὶ παντοῦ νὰ εὐδοκίμῃ.»

Ρουσοχρήστου

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθη ἐν Σύρω μετὰ πολλῆς κομψότητος ὑπὸ τοῦ κ. *Ἰωάννου Φου-
 — στάνου* τεύχος ἐπιγραφόμενον **ΑΡΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΑ**. Ἐν τῷ
 τεύχει τοῦτο ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται περὶ τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ μου-
 — σικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἑλλάδι, περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἀνα-
 — πτόξεως τῶν διαφόρων μουσικῶν, περὶ τῶν ἀρετῶν τῆς μελωδίας καὶ ἁρ-
 — μονίας, περιλαμβάνει δὲ καὶ ὑποθέσεις διαφόρων μελοδραμάτων μετὰ τε-
 — χνοκριτικῆς ἀναλύσεως.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ. Οὗτω καλεῖται καὶ εἶνε πρᾶγματι
 πρόδοος ἢ ἔκδοσις στρατιωτικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. Τὴν πρόδοον
 ταύτην ἀνέλαβον νὰ ἐπιτελήσων οἱ εὐπαιδέτεροι ἀξιοματικοὶ τοῦ πυροβο-
 — κού *Α. Λαπαθιώτης* καὶ *Κ. Κλεομένης*. Καὶ ἀλλοτὲ ὑπὸ ἄλλων ἀξιο-
 — κῶν ἐγένετο τοιοῦτο διάδημα ἀλλ' ἀπέτυχε ἔνεκα πολλῶν καὶ ποικί-
 — ὶων καὶ διότι . . . δὲν τὸ ἠθέλησαν οἱ κ. κ. ἀξιώματικοί. Χαίρετε
 τὸν πρώτον τοῦ περιοδικοῦ τοῦτου τεύχος ἐγχομένο εἰς τοὺς κ. κ. ἔκ-
 — ορος πολὺ, διότι ἔχουσι νὰ πολεμησῶσι πρὸς δυσχερείας οὐχί τυ-

ὁ ἄ τεύχος τῆς **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ** περὶ τῆς
 τῆς ὁποίας τὴν ἐμφάνισιν ἐθεωρήσαμεν ὡς ἀναγκαίαν διὰ
 — λογολογικῶν κινήσιν. Τὸ τεύχος τοῦτο περιλαμβάνει μέρος

τοῦ θάνου Βλέκα τοῦ κ. Παύλου Καλλιγᾶ. Ἐκαπτον τεύχος τιμᾶται
 λεπτῶν 60.

Μετὰ τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν πρὸ τίνος, πρέπει
 ὄλοι νὰ ἀναγνώσθῃ, ἢ κάλλιον νὰ ἀγοράσθῃ, τὴν πραγματείαν **ΠΕΡΙ
 ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ** τοῦ Ἱταλοῦ **Α. Βέρα** μεταφρασοῦσαν γλαφυ-
 — ρῶς καὶ ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ κ. *Γ. Γρατσιάτου*.

ΠΙΠΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΑΙΑΙ τοῦ *Ρακίνα* μεταφρασοῦσα ἐμμέτρως
 καὶ ἐπὶ λέξει ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Μ. Ζαδὲ* καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς
 καὶ συνταξιούχου — ὡς γράφει.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — 15 ΜΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

*Ἐξ Ἀθηνῶν	7,15 — 11, — 11. Μ. 2,	5,30 — *7,15 Μ. Μ.
*Ἐκ Κηφισιάς	8, — 11,45 — 4, Π. Μ.	6,15 — *9, — Μ. Μ.

ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

*Ἐξ Ἀθηνῶν	7,15 — 9,00 — 11,00 — Π. Μ. 2,00	3,30 — 5,30
	— *8,30 Μ. Μ.	
*Ἐκ Κηφισιάς	8,00 — 10,00—11,45 Π. Μ.	2,45 — 4,30 — 7,30
	— *10,00 Μ. Μ.	

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΔΑΥΡΙΟΝ

*Ἐξ Ἀθηνῶν	8,45 Π. Μ.	3,40 Μ. Μ.
*Ἐκ Δαυρίου	7,15 Π. Μ.	4,05 Μ. Μ.

* Αἱ δι' ἀστερισκοῦ σημειούμεναι ἀμαρυστοχίαι θέλουσι κυκλοφορήσαι
 μόνον ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου καὶ ἀπὸ 15 Ἀπρι-
 — λίου ἐγρ. 15 Μαΐου.

ΥΔΡΟΓΕΙΟΙ ΣΦΑΙΡΑΙ

Εἰς Ἑλλάδα. Γλῶσσαν ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ *Γεω-
 — γρηγορίου Ἐργασταίου* **Ἄβελ-Κλέγγερ** Νοημερί-
 — γη, εἰς μέγα σχῆμα 33 ἑκατοστ. διαμέτρου ἐπὶ 4
 διαφόρων ὥρειων βάσεων ὑπὸ τὰς ἑξῆς τιμάς:
 1ον ἐπὶ μεγίστης βάσεως τριακελούς πλήρης
 μετὰ τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ Μεσημερινοῦ Δρ 72, —
 2ον Ὁμοίᾳ ἐπὶ ἀπλουστέρως βάσεως = 65, —
 3ον = κεκλιμένη εἰς τὸν ἀξονά
 — τῆς = 37,50
 4ον = ἐπὶ βάσεως καθήτου στρε-
 — ρομένη = 35, —

Αἱ σφαῖραι αὗται εἰσὶν ἔτοιμοι ἐν Ἀθήναις πρὸς ἀποστολὴν ἐντὸς κωδι-
 — τίων στερεῶν ξυλίνων
 Μόνον κάτοχοι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν Πάλλης καὶ Κοντζιάς
 χαρτοπώλαι ἐν Ἀθήναις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ διὰ Σύρον ἀτμόπλοιον τῆς Κυριακῆς θέλει ἐκπλεῖ ἐκ Πειραιῶ
 τὴν 10 μ. μ. ὥραν, γάρν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ δὲ τῆς Τρίτης
 καὶ Παρασκευῆς τὴν 8 μ. μ. ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΙΛΟΤΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΓΚΑΤ
 ΠΙΛΟΤΟΙΟΥ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΟΔΟΣ ΑΙΩΔΟΥ ΑΡΙΘ. 140

Τὸ μέγα τοῦτο πιλοπωλεῖον ἐπρομηθεύθη ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου,
 πλῆθον πλῶν, δι' ἀνδρας, παιδία καὶ κορασια παντὸς εἴδους, σφιδίου καὶ
 ποιότητος ἐπρομηθεύθη αὐτοῦ εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς τιμὰς μετ' ἐκπτώσεως
 μεγίστης, λόγω τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῆς ἀγορᾶς. Ὅλα τὰ εἶδη πωλοῦνται
 εἰς τιμὰς ἐκτάκτως συγκαταβατικάς ὀλίκως καὶ λιανικῶς.
 Ἡ ἐγνωσμένη πείρα τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ εἶνε ἀρκούσα ἐγγύτης περὶ
 τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγω Πιλοπωλεῖου.

Ο ΘΕΟΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ
 Προς Έλωσην της Έφεσου.